

A black and white photograph of three cows standing behind a barbed wire fence. The cows are looking towards the camera. The text is overlaid on the image in white.

Animal Rights: The Abolitionist* Approach *Presenteert*

*Abolitionisme is het streven naar afschaffing van slavernij

Dierenrechten vs. Dierenwelzijn

door Professor Gary L. Francione

Dierenwelzijnstheorie stelt dat het moreel acceptabel is om niet-menselijke dieren te gebruiken voor menselijke doeleinden zolang we hen “humaan” behandelen en hen geen “onnodig” leed toebrengen.

Het doel van dierenwelzijn is het
reguleren van dierengebruik.

Dierenrechtentheorie stelt dat we geen morele rechtvaardiging hebben om niet-menselijke dieren te gebruiken voor menselijke doeleinden, ongeacht hoe “humaan” we hen behandelen.

Het doel van dierenrechten is
de *afschaffing* van dierengebruik.

Dit zijn heel verschillende benaderingen.

Het verschil tussen de standpunten van dierenwelzijn en dierenrechten is vergelijkbaar met het verschil in het 19e eeuwse Amerika tussen degenen die de slavernij wilden reguleren om haar “humaner” te maken, en degenen die haar wilden afschaffen.

Sommige mensen, ook wel “nieuwe
welzijnsdenkers” genoemd, stellen dat we
de afschaffing van dierengebruik kunnen
bereiken door stapsgewijs veranderingen
door te voeren die het welzijn van dieren
verbeteren.

Zij beweren bijvoorbeeld dat als we de slacht
“humaner” of “diervriendelijker” maken,
of als we de dieren, die we gebruiken in
experimenten, “beter behandelen”,
we uiteindelijk het eten van dieren
of het gebruik van dieren in experimenten
zullen afschaffen.

Er is geen bewijs ter ondersteuning
van dit standpunt.

In de meeste westerse landen hebben we al 200 jaar dierenwelzijn, en dat heeft niet geleid tot afschaffing van welk institutioneel dierengebruik dan ook.

We gebruiken nu meer dieren, en op meer vreselijke manieren, dan ooit tevoren in de geschiedenis van de mensheid.

Als dierenwelzijn al ergens toe leidt, dan is het dat mensen een beter gevoel krijgen over het gebruiken van dieren, waardoor dierenuitbuiting in de hand gewerkt wordt.

Sommige mensen zeggen dat
dierenwelzijnsverbeteringen de
situatie beter maken voor de dieren
die nu leven en lijden.

Maar ook voor deze bewering
is er geen bewijs.

Als we bijvoorbeeld leghennen, die worden gebruikt voor de productie van eieren, een ietsje grotere kooi geven, dan kan dit leiden tot een kleine vermindering van het ongemak van toekomstige vogels.

Maar als deze verandering mensen het idee geeft dat de hennen “diervriendelijk” behandeld worden, dan zullen ze waarschijnlijk eieren blijven consumeren, of zelfs meer eieren gaan eten, in plaats van hun consumptie van eieren te stoppen of verminderen.

Met andere woorden, als mensen het idee krijgen dat dierenuitbuiting “humaner” is, kan de totale hoeveelheid leed toenemen, des te meer omdat de meeste dierenwelzijnswetten sowieso maar weinig bescherming bieden.

Sommige vooraanstaande dierenbeschermers en dierenorganisaties hebben campagnes gesteund die als doel hadden dat fast-food ketens gaan eisen dat hun aanbieders “humanere” slachtmethoden gebruiken.

Zelfs als zulke standaarden ertoe leiden dat dieren ietsje minder lijden – een sterke assumptie – wegen de voordelen niet op tegen het PR succes dat ze opleveren voor de dierenuitbuiters.

De fast-food ketens kunnen nu claimen dat dierenbeschermers hen prijzen om hun “humane” of “diervriendelijke” behandeling van dieren in het slachthuis.

Nog los van het feit dat deze “verbeteringen” in slachtmethoden weinig tot niets zullen voorstellen in de praktijk, kan de steun die dierenbeschermers hieraan geven, mensen alleen maar comfortabeler maken met het consumeren van dierlijke producten.

Dit soort campagnes dragen niets bij
aan vooruitgang; integendeel, ze vormen
een grote stap achteruit.

De bescherming die geboden wordt door dierenwelzijnswetten en -regelgeving beperkt zich over het algemeen tot datgene wat nodig is om het dier op een economisch efficiënte manier uit te buiten.

Dierenwelzijn kent geen enkele waarde toe aan niet-mensen, behalve de extrinsieke of conditionele waarde die zij hebben als economische goederen.

De meeste campagnes voor dierenwelzijn worden expliciet gebaseerd op het streven om dierenuitbuiting winstgevender te maken voor de dierenuitbuiters.

In de V.S. was er bijvoorbeeld een campagne om kraamboxen voor varkens te vervangen door een alternatief systeem voor het fokken. De campagne had het uitgangspunt dat varkens, die in het alternatieve systeem worden grootgebracht, gezonder en productiever zijn, zodat de uitbuiters meer winst gaan maken.

Sommige dierenbeschermers beweren dat we “gewetensvolle omnivoren” kunnen zijn als we dierlijke producten eten die op een “diervriendelijke” manier geproduceerd zijn.

Nog los van het feit dat de criteria voor “diervriendelijke” producten maar weinig bescherming bieden, is het standpunt van deze dierenbeschermers problematisch.

Over het algemeen geldt natuurlijk dat het “beter” is om minder schade toe te brengen dan meer, als je toch al besloten hebt om schade toe te brengen.

Het is bijvoorbeeld “beter” als een verkrachter zijn slachtoffer niet ook nog eens slaat, terwijl hij haar verkracht.

Maar zouden we een verkrachter, die zijn slachtoffer niet slaat, een moreel “gewetensvolle verkrachter” noemen?

Natuurlijk niet.

Op een zelfde manier geldt, dat als we dieren leed toe gaan brengen, het “beter” is om hen minder leed toe te brengen dan meer.

Het is “beter” om dieren te eten die minder gemarteld zijn, dan dieren die meer gemarteld zijn.

清遠雞

龍崗雞
每斤

竹絲雞

Maar betekent dit dat we ethisch handelen als we dieren opeten die minder gemarteld zijn?

Is een “gewetensvolle omnivoor” zijn wél mogelijk, in tegenstelling tot een “gewetensvolle verkrachter” zijn?

Nee, niet als we vinden dat dieren tot de morele gemeenschap behoren.

Betekent het feit, dat dierenwelzijn
ineffectief of zelfs contraproductief is,
dat er niets is wat we nu kunnen doen
om dieren te helpen, leed te verminderen,
en naar afschaffing toe te werken?

Nee, dat betekent het niet.

Het belangrijkste dat we als individuen kunnen doen is om abolitionisten te worden in ons persoonlijke leven – door veganisten te worden die geen dierlijke producten consumeren.

Een veganist is iemand die geen vlees of zuivel eet, en die geen dierlijke kleding draagt of producten gebruikt die dierlijke ingrediënten bevatten of op dieren getest zijn.

Maar wat is er dan mis met zuivel?
Er worden toch geen dieren gedood
om zuivelproducten te maken, of wel?

Jawel. De dieren die gebruikt worden voor de productie van zuivel en eieren worden langer in leven gehouden dan de dieren die voor vlees gebruikt worden, en ze worden minstens zo slecht behandeld of nog slechter. Ze eindigen ook in hetzelfde slachthuis.

Er schuilt waarschijnlijk meer leed achter
een glas melk dan achter een ons biefstuk.

Veganisme levert een significante bijdrage aan het verminderen van dierenleed. Elke keer dat er weer een persoon veganist wordt neemt de vraag naar dierlijke producten af.

Als je ermee instemt dat uit dierenrechten
volgt dat we dierengebruik moeten afschaffen,
dan is veganisme de enige moreel consistente
keuze die je kunt maken.

Net zoals een persoon die menselijke slaven in zijn bezit had niet kon beweren om een voorstander te zijn van de afschaffing van de slavernij, zonder inconsistent te zijn, kan een persoon die dierlijke producten blijft consumeren niet beweren een voorstander te zijn van dierenrechten en van de afschaffing van dieren-slavernij, zonder inconsistent te zijn.

Is er verder nog iets dat je kunt doen,
naast veganist worden?

Ja. Je kunt anderen onderwijzen over
veganisme en de noodzaak van het
afschaffen van dierenuitbuiting.

Probeer elke dag met minstens één persoon over veganisme te praten. Als in de loop van het jaar slechts een paar van die mensen veganisten worden, heb je toch al meer bereikt om dierenleed te verminderen dan je gedaan had als je je tijd had besteed aan het ijveren voor wetten die een extra centimeter kooiruimte aan legkippen zouden geven.

Is het mogelijk om betekenisvolle
veranderingen in wetgeving of regelgeving
na te streven, die de afschaffing van
dierengebruik dichterbij brengen?

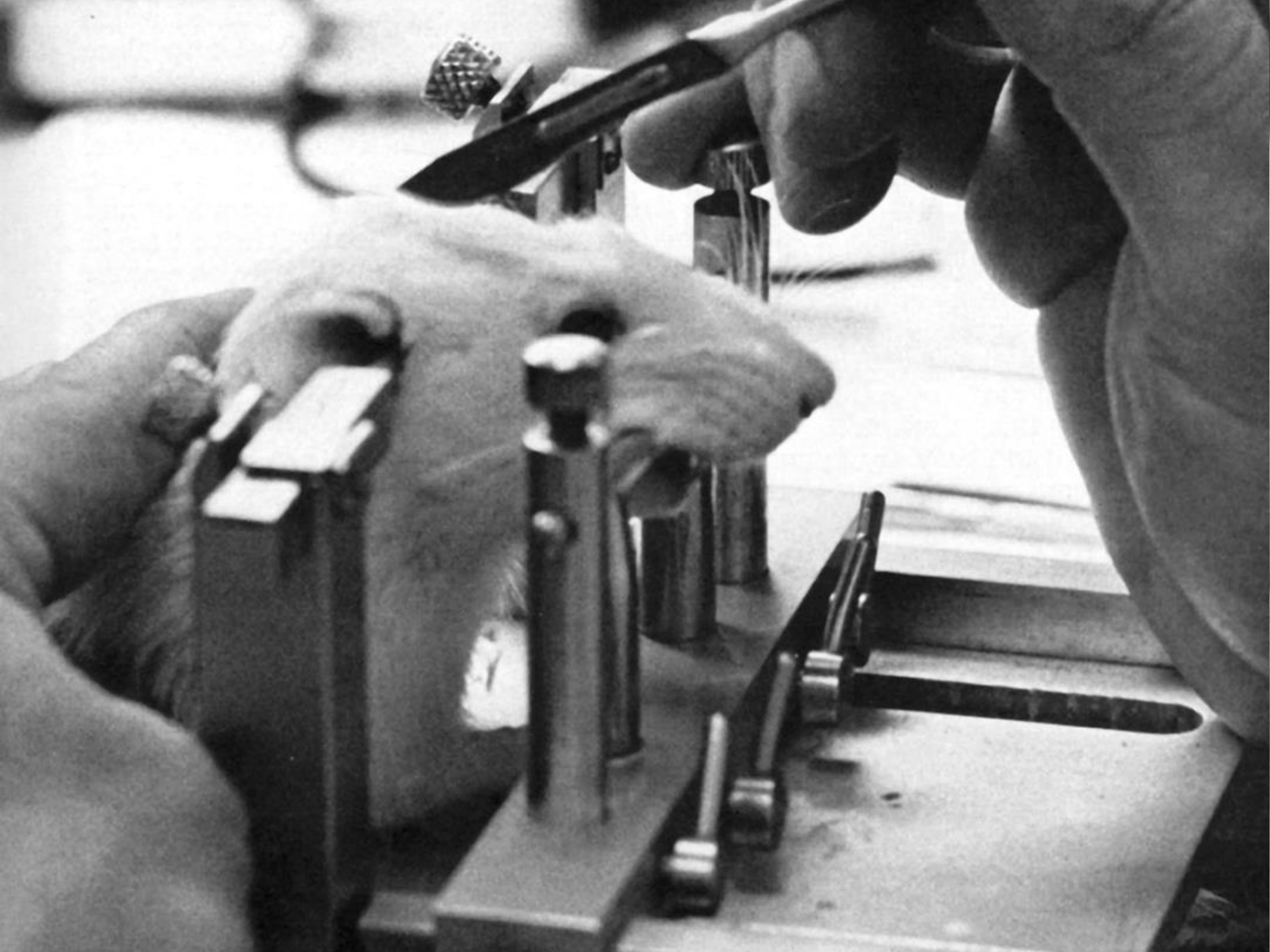
Ja, het is mogelijk, maar praktisch gezien is het erg lastig omdat dieren eigendommen zijn, en de wet eigendomsrechten beschermt.

In zoverre als dierenbeschermers zulke veranderingen willen nastreven, zouden ze moeten streven naar het verbieden van bepaalde vormen van dierenuitbuiting, en niet naar regelgeving die is bedoeld om dierenuitbuiting “humaner” te maken.

Een verbod op een bepaald gebruik kan
bijdragen aan het stapsgewijs ondermijnen
van de eigendomsstatus van niet-mensen.

Een verbod op het gebruik van wildklemmen
is bijvoorbeeld beter dan een wettelijke eis
dat men alleen wildklemmen met bekleding
mag gebruiken.

Een wet die voorschrijft dat geen enkel dier gebruikt mag worden voor een bepaald type experiment is beter dan een wet die vereist dat de dieren, die voor experimenten gebruikt worden, “humaan” behandeld worden.

Een abolitionistisch verbod zou altijd de inherente waarde van niet-mensen moeten erkennen, zou nooit een zogenaamd “humaner” alternatief moeten voorstellen ter vervanging van een minder “humane” methode, en zou altijd vergezeld moeten gaan van een oproep om alle dierenuitbuiting af te schaffen.

Maar veganisme, en creatieve veganistische /
abolitionistische educatie, zijn de belangrijkste
dingen die we momenteel kunnen doen.

Als we willen dat er ooit betekenisvolle
verandering komt in onze behandeling van
niet-mensen, moeten we politieke steun
voor deze verandering krijgen; we moeten
een kritieke massa bereiken van mensen
die streven naar afschaffing.

Voorbeelden van veganistische /
abolitionistische educatie kunnen zijn:

Lesgeven over veganisme op een basisschool
of middelbare school in je buurt;

Veganistische kooklessen geven
in een wijkcentrum;

Een kraam met veganistische maaltijden of
hapjes neerzetten op een markt of festival;

Een wettige boycott organiseren van
bepaalde dierlijke producten of vormen
van dierengebruik;

Vreedzame demonstraties organiseren, of andere evenementen, waarbij je lectuur en uitleg geeft over veganisme en over de noodzaak om dierenuitbuiting af te schaffen.

We moeten onderwijzen, onderwijzen,
en nog eens onderwijzen.

Onze eerste prioriteit moet zijn om het publiek te onderwijzen over de morele aspecten, milieu-aspecten en gezondheidsaspecten van veganisme.

Sommige dierenbeschermers beweren dat de meeste mensen eerst vegetariërs worden en zuivelproducten en eieren blijven eten voordat ze veganist worden, en dat we daarom vegetarisme moeten aanmoedigen in plaats van veganisme.

Dat standpunt slaat nergens op.

Zelfs als het klopt dat de meeste mensen niet direct van het eten van vlees, zuivel, honing etc. overstappen op veganisme, is het nog steeds beter om veganisme te promoten en niet vegetarisme, waarbij nog dierlijke producten gebruikt worden.

Als we veganisme promoten, zullen degenen die dit onderwerp wel belangrijk vinden maar die nog niet bereid zijn om veganist te worden, evengoed vegetariërs worden. We houden immers niemand tegen die ervoor kiest om tussenliggende stappen te nemen.

We moedigen hen alleen niet aan om te geloven dat die tussenliggende stappen (waarbij men dierlijke producten blijft gebruiken) moreel acceptabel zijn.

Als we tussenliggende stappen aanmoedigen
als zijnde moreel acceptabel, dan kunnen
we er zeker van zijn dat veel mensen
nooit verder zullen gaan dan *alleen*
die stappen te nemen.

De boodschap moet duidelijk
en consistent zijn:

Zeggen dat het moreel acceptabel is om zuivel te eten, maar niet om vlees te eten (of andersom) is net zoiets als zeggen dat het ok is om grote varkens te eten, maar niet om kleine varkens te eten.

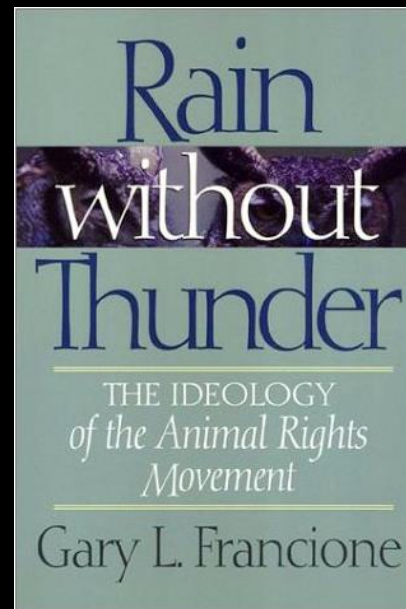

Er kan *geen* onderscheid gemaakt worden
tussen vlees en zuivel.

Hoe zit het met geweld bij het streven naar dierenrechten?

Dierenrechtentheorie is een theorie van vrede, niet van geweld. Een voorstander van dierenrechten maakt bezwaar tegen geweld, zowel geweld tegen mensen als geweld tegen niet-mensen.

Deze presentatie is gebaseerd op het boek:

***Rain Without Thunder:
The Ideology of the Animal Rights
Movement***

*Voor de duidelijkheid:
deze presentatie is geen volledige
afspiegeling van het gedachtegoed van
Professor Francione, maar alleen een korte
en algemene inleiding in het onderscheid
tussen dierenrechten en dierenwelzijn.*

*Voor een verdere bespreking van de
eigendomsstatus van dieren verwijzen we
naar onze presentatie:*

Animals as Property

(Dieren als Eigendommen)

*Voor een verdere bespreking van
waarom we niet-mensen niet als
eigendommen moeten behandelen,
verwijzen we naar onze presentatie:*

Theory of Animal Rights

(Dierenrechtentheorie)

*Voor een verdere bespreking van
verbodsbepalingen in plaats van
regelgeving, verwijzen we naar
onze presentatie:*

Animal Law

Onze dank gaat uit naar de Humane Farming Association en Gail Eisnitz, van wie wij enkele van de foto's van slachthuizen en veehouderijen kregen die in deze presentatie gebruikt zijn.

Auteursrecht © 2006-2007 Gary L. Francione.

Alle rechten voorbehouden.

*Gelieve deze presentatie alleen te gebruiken
na schriftelijke toestemming van de auteur.*

www.AbolitionistApproach.com

Versie 1.0.1

A black and white photograph of three cows standing behind a barbed wire fence. The cows are looking towards the camera. The image is dimly lit, with the text overlaid in white. The fence is made of several strands of wire, with the top strand being barbed. The cows are of various breeds, with some having white faces and dark bodies, and others being darker. The background shows a field and some trees in the distance.

Om meer te lezen over dierenrechten
en gerelateerde onderwerpen, ga naar:

www.AbolitionistApproach.com